ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΟΡΙΝΘΟΥ 210
ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 24 — 94
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΗ 1

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

23 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1955
ΠΕΡ. Β' - ΕΤΟΣ ΙΑ' - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 3189

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΤΟΚΟΓΛΥΦΩΝ ΚΑΤΑΣΤΙΧΑ

Προχθές, ἕνας ξένος εἰσώρμησεν ἐταμῶς εἰς τὸν προθάλαμον τοῦ συνεδριάζοντος ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Καὶ μᾶς ὑπέμνησεν ἕνα ἄλλον ξένον, ὁ ὁποῖος τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1940 εἰσώρμησε πνευστιῶν εἰς τὸν περίβολον τῆς ἐν Κηφισσιᾷ Πρωθυπουργικῆς κατοικίας. Ἀλλὰ ὁ τελευταῖος ἦτο ὁ Γκράτσι, ἐντολοδόχος μιᾶς φασιστικῆς δικτατορίας. Ἐνῶ ὁ πρῶτος εἶναι ὁ κ. Κάννον, πρεσβευτὴς μιᾶς Συμμάχου!! καὶ Φιλελευθέρας Δημοκρατίας. Καὶ οἱ δύο μᾶς ἐζήτησαν τὴν αὐτὴν θυσίαν: Τὴν τιμήν μας. Ἂν ἀπέμειναν ἀκόμη ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι πιστεύουν εἰς τὴν τιμὴν ὡς ἀκατάλυτον ἠθικὴν ἀξίαν, θὰ αἰσθανθοῦν ἀσφαλῶς φρίκην. Θὰ αἰσθανθοῦν ἀποτροπιασμὸν διὰ τὸν ἐξευτελισμόν, εἰς τὸν ὁποῖον ἐξέθεσεν ἑαυτὴν ἡ «Ἡγέτις» τοῦ πολιτισμένου Κόσμου Δύναμις. Καὶ θὰ δοκιμάσουν βαθὺ τῆς ἐντροπῆς τὸ αἴσθημα, διότι ἀποδεικνύεται ἕνας κοινὸς ἐκβιαστὴς ὁ θεματοφύλαξ τῶν ἐπιταγῶν τῶν πανανθρωπίνων ἰδανικῶν.

Κατεχόμεθα πράγματι ἀπὸ βαθυτάτην συγκίνησιν. Ὄχι διότι διερχόμεθα μίαν πρωτάκουστον περιπέτειαν. Οὔτε, διότι αἰσθανόμεθα τὸν πόνον πληγῶν, αἱ ὁποῖαι χαίνουν εἰς τεραστίαν ἐπιφάνειαν τοῦ ὀργανισμοῦ μας. Οὔτε διότι ἐγνωρίσαμεν καταθλιπτικὴν τὴν ἀτιμίαν τῆς Ἀγγλίας, ἡ πρὸς τὴν ὁποίαν ἔχθρα μας θὰ παραμείνῃ παράδοσις εἰς ἀτελεύτητον σειρὰν ἑλληνικῶν γενεῶν. Ἀλλὰ διότι μᾶς συγκλονίζει τῆς ἀδικίας τὸ αἴσθημα καὶ μᾶς κινεῖ εἰς ἀπογοήτευσιν τῆς Ἀμερικῆς ἡ τραγικὴ ἠθικὴ ἀσυνέπεια. Μᾶς κινεῖ ἀκόμη εἰς ἀγανάκτησιν ἡ εὐτέλεια τῆς ἰσχυρᾶς αὐτῆς Δυνάμεως, ἡ ὁποία ἔφθασε μέχρι τοιαύτης καταπτώσεως, ὥστε νὰ πιστεύῃ ὅτι εἰμπορεῖ νὰ ἀνυψώσῃ τὸ δολλάριον εἰς θεὸν τῶν Ἑλλήνων. Ἀλλοίμονον! Λείπει ἀπὸ τοὺς Ἀμερικανοὺς τὸ πνεῦμα τῆς ἠθικῆς ἐκείνης ἀνωτερότητος, ἡ ὁποία ἀπευθύνεται εἰς τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν καὶ ὄχι εἰς τὸν στόμαχον καὶ τὰς ὑλικὰς ἀνάγκας.

Ἐπλανήθημεν, διότι τοὺς ἐπιστεύσαμεν ἀλτρουϊστὰς εἰς ὅλας τὰς ἠθικὰς ἐκδηλώσεις των, ἐνῷ εἶναι ταπεινοὶ κάπηλοι τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν φόβων τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων. Ἐπλανήθημεν, διότι τοὺς ἐπιστεύσαμεν φορεῖς τοῦ πνεύματος τῆς παγκοσμίου δικαιοσύνης, ἐνῷ εἶναι κοινοὶ παραχαράκται τῶν δικαιωμάτων τῶν λαῶν, τῶν ὁποίων τὸν στραγγαλισμὸν μετὰ φορτικῆς ἰταμότητος ζητοῦν νὰ ἐπιβάλλουν εἰς τοὺς Ἕλληνας.

Ἐπλανήθημεν, διότι τοὺς ἐπιστεύσαμεν τιμίους, ἐνῷ μὲ τὰ μηνύματα καὶ τὰς διακοινώσεις των ἀπεδείχθησαν κοινοὶ ἐκβιασταί. Ἐπλανήθημεν, διότι τοὺς ἐπιστεύσαμεν πραγματικοὺς δημοκράτας, ἐνῷ, εἰς τὴν πραγματικότητα, δὲν ἐδυσκολεύθησαν νὰ ἐγκαταστήσουν τοποτηρητάς, κατ' ἀπομίμησιν τῶν γκαουλάϊτερ τοῦ Χίτλερ, εἰς τὰς μικρὰς καὶ ἀδυνάτους χώρας.

Ἐπιστεύσαμεν! Πρὸς τί ὅμως ἡ ἀπαρίθμησις περιπτώσεων διαψεύσεως τῆς ἐμπιστοσύνης μας, ὅταν στυγνὴ προβάλλῃ ἡ σημερινὴ πραγματικότης; Τί μᾶς χρειάζονται ἄλλα περιστατικὰ ἠθικῆς ἀνακολουθίας τῶν Ἀμερικανῶν, ὅταν πρὸ τριημέρου ὁ κ. Ντάλλες μᾶς ἀπηύθυνεν ἕνα ἔγγραφον κυνικοῦ, πράγματι, περιεχομένου; Δὲν μᾶς ἔκαμνε σύσταση. Μᾶς διέτασσε. Δὲν ὡμίλει περὶ δυνατοτήτων ἠθικῆς ἐκανοποιήσεως τῆς πληγωθείσης ἐθνικῆς φιλοτιμίας μας. Ἄνοιξε μόνον τὰ κατάστιχα καὶ μᾶς ἠπείλησε μὲ τὸ κλείσιμον τοῦ μεταξύ μας ἀλληλοχρέου λογαριασμοῦ. Καὶ κατεχώρισεν εἰς αὐτὸν ἕνα κονδύλιον τόκου, τὸν ὁποῖον, ὡς ἀδυσώπητος τοκογλύφος, μᾶς ἐκάλεσε νὰ πληρώσωμεν μὲ τῆς ὑπερηφανείας μας τὴν ἀπεμπόλησιν καὶ τῶν ἱερῶν μας τὴν προδοσίαν.

Ὅλα διὰ τοὺς Ἀμερικανοὺς εἶναι «μπίζνες». Ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας των, τὴν ὁποίαν καπηλεύονται τὰ μεγάλα οἰκονομικὰ συγκροτήματα, μέχρι τῆς ἀναδείξεως τῶν δικαστῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἐκλογὴ ἀνήκει συνήθως εἰς τὰ πεζοδρόμια. Πίσω ἀπὸ ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς δημοσίας ἀμερικανικῆς ζωῆς, κινοῦνται τὰ τεράστια τοῦ ἰδιωτικοῦ κεφαλαίου συμφέροντα.

Εἶναι πράγματι δημοκράται οἱ Ἀμερικανοί. Ἀλλὰ δημοκράται μόνον διὰ τοὺς ἑαυτούς των. Διὰ τοὺς ἄλλους εἶναι σκληροὶ ὑπολογισταί, εἰσπράττοντες τὰς πιστώσεις των μὲ τὴν ὑποτέλειαν τῶν «εὐεργετουμένων» των. Καὶ μὲ τῶν ἰδικῶν των συμφερόντων τὴν ἱκανοποίησιν. Μήπως πέρυσι δὲν ὑπεκίνησαν δύο ἐπαναστάσεις εἰς νοτιοαμερικανικὰς δημοκρατίας, διὰ τὴν ὑπὸ τῶν ἀμερικανικῶν ἑταιριῶν ἄνετον μονοπώλησιν τῆς μπανάνας καὶ τῶν ἄλλων γεωργικῶν προϊόντων των; Μήπως δὲν εἰσέδυσεν εἰς ὅλον τὸν κόσμον τὸ ἀμερικανικὸν κεφάλαιον; Καὶ μήπως ἡ προστασία τούτου δὲν ἔχει συνδυασθῆ πολλάκις μὲ τὴν ἀπροκάλυπτον ἀνάμιξιν τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὸν τρόπον τῆς κυβερνήσεως τόσων εὐρωπαϊκῶν καὶ ἀσιατικῶν χωρῶν;

Ἂς μὴ ἐξακολουθήσωμεν. Ὄχι διότι ὡς Λαὸς πρόκειται ποτὲ νὰ συγχωρήσωμεν τοὺς Ἀμερικανοὺς διὰ τὴν κατάπτυστον μεταχείρισιν, ποὺ μᾶς ἐπεφύλαξαν. Ἀλλὰ διότι εἶναι ἀνάγκη νὰ σταθῶμεν σήμερον ψύχραιμοι τιμηταὶ μιᾶς διεθνοῦς ἀθλιότητος, ἡ ὁποία ἀτιμάζει τὴν ἐποχήν μας. Τὴν ἀτιμάζει ὡς βέβηλος σκέψις, θέτουσα ὑπὲρ τὰς ἐπιταγὰς τῆς ἠθικῆς, τοῦ ἀμερικανικοῦ δολλαρίου τὸ καταθλιπτικὸν βάρος. Τὴν ἀτιμάζει ὡς ἐκδήλωσις μιᾶς παγκοσμίου πολιτικῆς, προσπαθούσης νὰ καλύψῃ τῆς ψυχῆς τὴν ἀνάτασιν κάτω ἀπὸ τὸ φᾶσμα μιᾶς χυδαίας ἀπειλῆς περὶ οἰκονομικῶν ἀντιποίνων. Τὴν ἀτιμάζει ὡς ἀπόφασις τῆς Γενικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, καταλύουσα τῆς δικαιοσύνης τὴν ἔννοιαν, διὰ νὰ συμβιβάσῃ τὴν ἀγγλικὴν ἀτιμίαν μὲ τὴν συμφεροντολογικὴν τῶν Ἀμερικανῶν εὐτέλειαν.

Δὲν θὰ ἀναμείνωμεν τῆς ἱστορίας τὴν ἀδέκαστον κρίσιν. Αὐτὴ θὰ κρίνῃ καὶ θὰ καταδικάσῃ τοὺς θύτας. Ἡμεῖς εἴμεθα τῆς ἀτιμίας τῶν Μεγάλων καὶ τῆς διελίας τῶν μικρῶν οἱ ἀκατάβλητοι ἀντίδικοι. Καὶ ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ τοὺς καταγγείλωμεν ὡς θρασεῖς ἐκβιαστὰς καὶ ὡς εὐτελεῖς συνεργοὺς μιᾶς ἀκατονομάστου πράξεως, ἡ ὁποία μαρτυρεῖ ὅτι ἔχασαν τῆς ἐντροπῆς τὸ ἐρύθημα καὶ τῆς συνειδήσεως τὴν τύψιν. Εἶναι ὅλοι χυδαῖοι εἰς τὴν ψυχήν, ἀνάλγητοι εἰς τὴν καρδίαν, ἐξουθενωμένοι εἰς τὴν συνείδησιν. Αὐτοὶ καὶ ὁ ἐσμὸς τῶν ὑπηρετῶν των, οἱ ὁποῖοι εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη παίζουν τὸν διακοσμητικὸν ρόλον τοῦ κομπάρσου.

Πρέπει νὰ αἰσχύνεται ὁ ἐλεύθερος κόσμος διὰ τοὺς ἡγέτας του. Καὶ ἂν τούτων ἡ σκοτεινὴ σκέψις δὲν ἐσκίασε τῆς συνειδήσεώς των τὸ φῶς, θὰ ἔπρεπε νὰ ἀπευθύνουν ἕνα τραγικὸν ἐρώτημα εἰς τὸν κ. Ντάλλες καὶ τοὺς συναυτουργούς του κατὰ τῆς δικαιοσύνης ἐγκλήματος. Πῶς αὐτός, ὁ κοπτόμενος διὰ τὰς ὑπὲρ τῆς παγκοσμίου εἰρήνης συμμαχικὰς ἀερολογίας, ἔθετεν ὡς ὅρον ἐνάρξεως οἱωνδήποτε συζητήσεων περὶ διεθνοῦς κατευνασμοῦ, τὴν ἀπελευθέρωσιν 11 Ἀμερικανῶν ἀεροπόρων καὶ 30 Ἀμερικανῶν πολιτῶν, ποὺ ἐκρατοῦντο εἰς τὴν κομμουνιστικὴν Κίναν; Καὶ πῶς ὁ ἴδιος εἰρηνοκάπηλος κ. Ντάλλες ἠξίωσεν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα νὰ συμφιλιωθῇ «ἀμέσως» μὲ τὴν Τουρκίαν; Ἐνῶ ἀκόμη εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὴν Σμύρνην ὑψοῦνται οἱ καπνοὶ τῶν πυρκαϊῶν καὶ δὲν ἐκόπασεν ὁ ἀντίλαλος τῶν οἰμωγῶν, αἱ ἐκκλησίαι κατάκεινται εἰς ἐρείπια, οἱ συληθέντες τάφοι εἶναι ἀνοικτοὶ καὶ ἑκατὸν χιλιάδες ληστευθέντων Ἑλλήνων γυμνητεύουν ἄστεγοι καὶ ἐντελῶς ἀπροστάτευτοι.

Αὐτῶν τὴν λήθην μᾶς ζητεῖ ὁ κ. Ντάλλες ὡς αἰσχροκερδῆ τόκον τῶν χρημάτων τῆς Πατρίδος του. Καὶ ἡμεῖς, ὡμιλοῦσαμεν ἄλλοτε περὶ τῆς Ἀμερικῆς ὡς χώρας, τῆς ὁποίας τὸ ἔδαφος ἦτο προνομιακῶς γόνιμον διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν ὑψηλῶν ἰδεῶν. Ἐνῷ τώρα ἐπείσθημεν ὅτι ἐκεῖ, δυστυχῶς, αἱ ἰδέαι δουλεύουν εἰς τὸ δολλάριον.

Νά, διατὶ δὲν εἰμποροῦν νὰ ἐννοήσουν οἱ Ἀμερικανοὶ ὅτι ἡμεῖς ἀγωνιζόμεθα πάντοτε διὰ τῆς δάφνης τὸν κότινον. Καὶ εἴμεθα ὑπερήφανοι, διότι πάντοτε τὸν κερδίζομεν.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Η ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΘΑ ΑΧΘΗ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΝΙΚΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ

Η Α.Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΓΚΡΙΝΕΙ ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΗΘΕΙΣΑΝ ΓΡΑΜΜΗΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ

ΦΑΝΤΑΣΙΩΔΗ ΤΑ ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΩΣ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΓΟΥ ΟΠΩΣ ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΤΩΝ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ ΤΟΥ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ ἡ σύσκεψις τῶν βουλευτῶν ἐνέκριναν χθὲς τὴν Κυβερνητικὴν πολιτικήν.-Ὁ κ. Παν. Κανελλόπουλος ἀναλύει τὴν κατάστασιν.-Τὰς κατευθύνσεις δίδει προσωπικῶς ὁ στρατάρχης Παπάγος ὑπὸ τὴν φωνεινὴν ἡγεσίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως

Η ΕΛΛΑΣ ΔΕΝ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΠΡΟΣΒΛΕΨΗ ΕΙΣ ΤΟ ΚΕΝΟΝ ΤΗΣ ΟΥΔΕΤΕΡΟΤΗΤΟΣ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΩΝ κ. κ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ. Τὴν 10.30' μ.μ. χθὲς ὁ κ. Κανελλόπουλος ἀνελθὼν εἰς τὰ Ἀνάκτορα ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, τὸν ὁποῖον ἐνημέρωσεν ἐπὶ τῶν τελευταίων ἐξελίξεων τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς καταστάσεως καὶ ἰδιαιτέρως ἐπὶ τῶν λεπτομερειῶν τῆς συζητήσεως τῆς Ἑλληνικῆς αἰτήσεως εἰς τὴν γεν. ἐπιτροπήν, διὰ τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν τῆς καταστάσεως μετὰ τὴν ἀπόρριψιν τῆς ἐγγραφῆς τῆς Ἑλληνικῆς προσφυγῆς.

Ὁ, ἐγνώσθη ἡ Α.Μ. ἐξέφρασε τὴν ἀπόλυτον ἱκανοποίησίν Του καὶ τὴν ἐπιδοκιμασίαν Του διὰ τὴν ὑπερήφανον στάσιν τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὸ ὅλον θέμα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς.

Μετὰ τὴν κάθοδόν του ἐκ τῶν Ἀνακτόρων, ὁ κ. Κανελλόπουλος προήδρευσε συσκέψεως τῶν βουλευτῶν τοῦ Συναγερμοῦ, πρὸς τοὺς ὁποίους ἐξέθεσε τὴν δημιουργηθεῖσαν, ἐκ τῆς τροπῆς τὴν ὁποίαν ἔλαβε τὸ Κυπριακόν, κατάστασιν καὶ ἐζήτησε νὰ ἀκούσῃ τὰς γνώμας αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἐν γένει καταστάσεως.

Ὁ κ. Κανελλόπουλος ἀνέλυσε τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους ἡ Κυβέρνησις ὑπὸ τὴν ἄμεσον καθοδήγησιν τοῦ Στρατάρχου συνεχῶς ἐνημερωμένου καὶ χαράσσοντος τὴν γραμμήν, δὲν ἐθεώρησε ἐπαρκεῖς τὰς ἀμερικανικὰς προτάσεις διὰ τὸ Κυπριακὸν καὶ μὲ ἀπόλυτον συμφωνίαν τοῦ πρωθυπουργοῦ, τοῦ ἐν Ν. Ὑόρκῃ ἀγωνιζομένου διὰ τὴν ἐθνικὴν ὑπόθεσιν ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ὅλου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δὲν ἐνόμισεν ὅτι ἐδικαιοῦτο νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν αἴτησιν τοῦ κ. Ντάλλες.

Ὁ κ. Κανελλόπουλος εἶπεν ὅτι ἂν δὲν εἶχε προηγηθῇ ἡ διάψευσις τῶν ἐλπίδων τὰς ὁποίας ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις εἶχε στηρίξει ἐκ τῆς τριμεροῦς διασκέψεως τοῦ Λονδίνου, συστήσασα ἐντόνως πρὸς τὴν Ἑλλάδα ὅπως μετάσχῃ αὐτῆς μὲ ἐμπιστοσύνην, θὰ ἦτο ἴσως συζητήσιμος ἡ ἀποδοχὴ τῆς ἀμερικανικῆς συστάσεως ἂν καὶ ἐξετίμησεν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις τὴν περὶ προωθήσεως τοῦ Κυπριακοῦ ὑπόσχεσιν τοῦ κ. Ντάλλες.

Δὲν ἦτο δυνατὸν χωρὶς συγκεκριμένην πρότασιν ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ ἀξίαν ἀποδοχῆς, νὰ ἀποφασίσῃ ὅπως μὴ ὑποστηρίξῃ τὴν αἴτησιν ἐγγραφῆς τῆς προσφυγῆς.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο οἱ συναγερμικοὶ βουλευταὶ μὲ πάρατεταμένα χειροκροτήματα ἐπεδοκίμασαν πλήρως τὴν στάσιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ κ. Κανελλόπουλος εἰσῆλθεν ἀκολούθως εἰς τὸ θέμα τῶν Τουρκικῶν διαιτοτήτων καὶ ἀναπτύξας τὰς ἐνεργείας εἰς ἃς προέβη σχετικῶς ἡ Κυβέρνησις. ἐτόνισεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις, τῆς ὁποίας ἡγεῖται ὁ Στρατάρχης κ. Παπάγος, ἔπρεπε νὰ συνδυάσῃ ὅσα ἡ πρόχειρος συναισθηματικὴ ἀντίδρασις θεωρεῖ ἀσυμβίβαστα, δηλαδὴ τὴν ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν ἐπὶ τοῦ πεδίου ὅπου οὐδεμία ἐπιτρέπεται ὑποχώρησις καὶ συνθηκολόγησις.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Κανελλόπουλος εἶπεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν προσβλέπει οὔτε πρὸς τὸ κενὸν τῆς οὐδετερότητος, οὔτε φυσικὰ πρὸς τὸν κόσμον ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀντίθετος πρὸς τὰς ἀρχὰς καὶ παραδόσεις τῆς ἐλευθερίας. Μόνον ἐξ ὑπαιτιότητος ἄλλων θὰ παρεσύρετο ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ἀπωθούμενος ἀπὸ τὴν συμμαχικὴν παράταξιν πρὸς διεξόδους εὑρισκομένας πέραν αὐτῆς.

—Ὅταν, συνέχισε, πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν μετέβημεν ὁ συνάδελφός μου κ. Στεφανόπουλος καὶ ἐγὼ εἰς Κέρκυραν, δὲν ἐχρειάσθη νὰ εἰσηγηθῶμεν εἰς τὸν Ἄνακτα ὅπως ἀναβάλῃ τὴν ἀναχώρησίν του εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἐπανέλθῃ εἰς Ἀθήνας. Ὁ Βασιλεὺς εἶχεν ἀποφασίσει ἤδη μόνος νὰ μείνῃ πλησίον τοῦ δοκιμαζομένου λαοῦ.

Μετὰ τὸν κ. Κανελλόπουλον, οὐδεὶς ἐκ τῶν βουλευτῶν ἐζήτησε νὰ λάβῃ τὸν λόγον, ἡ δὲ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀκολουθουμένη πολιτικὴ ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ θέματος ἐνεκρίθη ὁμωφώνως καὶ ἐνθουσιωδῶς ὑπὸ πάντων.

Ὁ κ. Κανελλόπουλος παρεκάλεσε τοὺς βουλευτὰς ὅπως τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα πραγματοποιηθῇ νέα σύσκεψις.

ΑΘΗΝΑΙ. Ἐξ ὑπευθύνου κυβερνητικῆς πηγῆς ἀνεκοινώθη ὅτι τὰ γραφέντα ὅτι δῆθεν ὁ στρατάρχης παρεκάλεσε τὴν Α.Μ. ὅπως λόγῳ ὑγείας τὸν ἀπαλλάξῃ τῆς ἀσκήσεως τῶν πρωθυπουργικῶν του καθηκόντων, εἶναι ἀπολύτως ἀνακριβῆ καὶ μόνον ὡς ἀποκυήματα φαντασίας δύνανται νὰ χαρακτηρισθοῦν.

Ὁ στρατάρχης ἐτονίσθη, κατηύθυνε καὶ κατευθύνει προσωπικῶς τὴν γραμμὴν καὶ τὰς ἐνεργείας τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία σταθερῶς καὶ βασισμένη εἰς τὴν κατὰ τὴν σημερινὴν συνέλευσιν τῶν βουλευτῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Συναγερμοῦ ἐνθουσιωδῶς ἐκδηλωθεῖσαν συσπείρωσιν περὶ τὸν ἀρχηγὸν αὐτῆς, προχωρεῖ ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐθνικοῦ καθήκοντος μὲ πλήρη συμπαράστασιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἐλήφθη τηλεγράφημα τοῦ κ. Στεφανοπούλου, εἰς τὸ ὁποῖον γνωρίζει ὅτι τὸ Κυπριακὸν θὰ συζητηθῇ εἰς τὴν συνέλευσιν σήμερον τὸ ἀπόγευμα.

Ὡς ἐδηλοῦτο σχετικῶς, ὁ λόγος τοῦ κ. Στεφανοπούλου, τὸν ὁποῖον θὰ ἐκφωνήσῃ ἐνώπιον τῆς συνελεύσεως, θὰ εἶνε μαχητικός, ἐν τούτοις ὅμως σὲν προβλέπεται ἀνατροπὴ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς χθεσινῆς ἀποφάσεως τῆς γεν. ἐπιτροπῆς.

Περὶ τὴν μεσημβρίαν συνῆλθε τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον. Ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Κανελλόπουλος ἐξέθεσε πρὸς τοὺς κ.κ. ὑπουργοὺς τὴν ὅλην ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν κατάστασιν, ὡς αὕτη παρουσιάζεται μετὰ τὴν ἀπόρριψιν τῆς ἐγγραφῆς τῆς Ἑλληνικῆς προσφυγῆς περὶ τοῦ Κυπριακοῦ, ἐπηκολούθησε δὲ συζήτησις, καθ' ἣν ἐνεκρίθη ὁμοφώνως ἡ ὑπὸ τοῦ ἀντιπροέδρου καὶ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Στεφανοπούλου ἀκολουθηθεῖσα πολιτική.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον θὰ συνέλθῃ ἐκ νέου αὔριον Σάββατον διὰ νὰ συνεχίσῃ τὴν συζήτησιν τῆς καταστάσεως.

Ἐγνώσθη ὅτι παρὰ τῇ Κυβερνήσει ἐπικρατεῖ ἤδη ἡ ἄποψις, ὅπως εἰσηγηθῇ εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τὴν σύγκλησιν Συμβουλίου τοῦ Στέμματος.

Ὁ προσανατολισμὸς πρὸς τὴν ἄποψιν αὐτήν, εἶναι ἀπότοκος τῆς προκυψάσης ἀνάγκης, ἐν συνεπείᾳ τῶν τελευταίων ἐξελίξεων, ἀποκορύφωμα τῶν ὁποίων ὑπῆρξεν ἡ ἀρνητικὴ ἀπόφασις εἰς τὸν ΟΗΕ ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς προσφυγῆς καὶ ἡ στάσις τῶν Ἡν. Πολιτειῶν, ὅπως ἐπανεξετασθῇ ἡ ὅλη ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς χώρας. Καὶ ἡ ἐπανεξέτασις αὐτή, βοηθέντος τοῦ ἐθνικοῦ χαρακτῆρος τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, δὲν ἠμπορεῖ νὰ γί-

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην Σελίδα

ΑΠΟ ΑΥΡΙΟΝ
Εἰς τὴν
"ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΝ,,

"ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ,,

Ἡ ἐπιβεβλημένη μέριμνά μας πρὸς τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Μνημεῖα.—Ἱστορικὰ Ἐκκλησιαστικὰ Μνημεῖα.—Στοιχεῖα, ποὺ πιστεύτηκαν ὅτι συνθέτουν τὴν «ἱστορικότητα» τῆς Παναγίας—Αἰτωλικοῦ: α) Χρονολογικά. β) Δίκη Καραϊσκάκη. γ) Δευτέρα Τοπικὴ Συνέλευσις. δ) Τοιχογράφηση τῆς Οὐρανίας τοῦ Ναοῦ.

Μιὰ μικρὴ ἀναδρομὴ στὰ περασμένα, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ὄψιμα προβαλλόμενης «ἱστορικότητος» τῆς καθεδρικῆς Παναγίας τοῦ Αἰτωλικοῦ.

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Κ. Σ. ΚΩΝΣΤΑ

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΕΣ

Ἐδῶ μέσα στὴν Πάτρα, στὰ πλατειὰ αὐτὰ ὅρια τῆς ἐπαρχίας, ὑπάρχουν φυσιογνωμίες, ὑπάρχουν ἡρωϊκοὶ ἄνθρωποι ποὺ ζοῦνε μὲ τὸ τραγοῦδι τοῦ ὑποταγμένου θρήνου καὶ εἶναι ἀπέκφραστο ἄγαθό, νὰ βαπτίζεσαι μέσα στὸν ὠκεανὸ τῆς ὑποταγῆς ποὺ στὸ μεταδίδει ἐντόσο τὸ πάθος τῆς ἀνδρείας καὶ τῆς εὐτυχίας στὴν πάλη. Αὐτὴ εἶναι μιὰ μεθη τῆς συνειδήσεως ποὺ μέσα της ὑπάρχει ὁ Θεός. Ἐγνώρισα ἕνα τέτοιο ἄνθρωπο, ποὺ ὅλη ἡ ζωή του, ἔμοιαζε ἡμέρα κυτιγίδας ἐν ὁ εἶχε πάει τὴ συντροφιὰ τὸν μανιώδη ἀέρα τῆς τέχνης του. Χωρὶς νὰ σπάσῃ ἡ ἰσορροπία τῆς ψυχῆς του, τὸν εἶδα μπροστά μου, ἀληθινὸ καλλιτέχνη μὲ τὸ ἄπειρο τὸ μέγεθος τῆς ψυχῆς του, ζωγραφισμένο στὰ μάτια του. Τὸν ἐρωτῶ. Ποῦ ἐσπουδάσατε κ. Φάων; «Στὴ σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν στὴν Ἀθήνα. Ἔπειτα ἔφυγα γιὰ τὴν Ἀμερικὴ καὶ στὸν Ἅγιο Φραγκίσκο, ἐσπούδασα διακοσμητικὴ καὶ ζωγραφική». Ἐκεῖ ἔκερδισε καὶ δύο βραβεῖα χρυσά. Ἕνα ἀπὸ τὴν παγκόσμια ἔκθεση, καὶ ἕνα ἀπὸ τὴν βιομηχανική. Ἔπειτα προσελήφθη εἰς τὴν Γιουνιβέρσαλ Χόλλυγουντ, καὶ ἐργάστηκε ἀκόμα καὶ σὲ δύο ἄλλα στούντια ὡς τεχνικὸς διευθυντὴς σκηνικοῦ τμήματος. Ἐκεῖ ἀνεδείχθη γιὰ τὸ στύλ του, ποὺ ὠνομάστηκε Φάωνεσκ. Στὸ Χόλλυγουντ διεκοίβη γιὰτὴς διακοσμήσεις του στὰ θέατρα καὶ γενικὰ σὲ κάθε διακοσμητικὴ ἐργασία.

Μιλώντας μου ὁ κ. Φάων γιὰ τὸ παρελθόν του, μ' ἄφησε νὰ δῶ τὴ; φλογερὲς ἀναμνήσεις του νὰ βυθίζουν τὴν ὕπαρξή του σὲ μιὰ ἀλησμόνητη ἔκσταση, τῶν καιρῶν τῆς νεότητός του. Ἡ σειρὰ τῶν δοκιμασιῶν του ἔχει ἀποθέσει τὴ σφραγίδα της στὸ σύνολό του. Ἀλλὰ τὰ ὄνειρα τῆς καλλιτεχνικῆς ἀποστολῆς του ἔχουν μείνει μὲ τὸν πρῶτο φωτεινὸ ἐνθουσιασμό. Στὸ 1930, ὅπως ὅλοι οἱ Ἕλληνες, ποὺ ἀγάπησαν τὸν τόπο τους, ἐγύρισε κι' αὐτὸς στὴν Ἀθήνα. Ἐκεῖ ἐκίνησε τὴν εὐγενῆ προσοχὴ τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ καλλιτεχνικοῦ κόσμου, καὶ ἐργάστηκε ἐντατικά. Ἔφτισε ὡς καὶ τὴν Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος στὸν Πειραιά. Ἀλλὰ ἐμεσολάβησαν οἱ κακοὶ καιροὶ τοῦ τόπου μας καὶ κατεστραμμένος ἔφθασε στὴν ἰδιαίτερή του πατρίδα τὴν Ἀργολίδα. Ἔπειτα χωρὶς θεραπεία (λόγῳ ἀνταρτῶν) ἔπαθε ἀποφρακτικὴ ἐνδοσαρτηρίτιδα καὶ τοῦ ἔκοψαν τὸ πόδι. Ἀλλὰ ἂν καὶ ἀκρωατηριασμένος, ἔχει τὸ στήριγμα τῆς τέχνης του. Ἔχει τοὺς χρωματισμούς της, ποὺ τοῦ φέρνουνε τὴς δημιουργικώτερες προσπάθειες. Ἔχει τὴν καλλιτεχνική του ἀτμόσφαιρα, ποὺ ἠκηρά τοῦ μιλάει γιὰ τὰ πράγματα τῆς ἀνθρώπινης ἱκανοποιήσεως. Καὶ εἶναι μεγάλο αὐτὸ τὸ θέμα, ποὺ προβάλλει μέσα ἀπὸ τὸν ὀδυνηρὸ πέπλο τῆς ζωῆς του. Καὶ ἔτσι ὁ Γεώργ. Φάων, μὲ σταθερὸ ἀνδρισμό, ἀντιμετωπίζει τὴν ἀντίπαλη δύναμη τῆς ζωῆς, μὲ τὴς ἀναλάμψεις τῆς ἀ